

[Svend E. Johansen.]

om, at dette Forslag ikke tjente saglige politiske Formaal, men hovedsagelig var af agitatorisk Natur. Denne Opfattelse fik jeg bestyrket, da den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge) forsøgte en Begrundelse for Lovens Ophævelse. Jeg kom til at tænke paa den store Strid, der stod forud for Lovens Vedtagelse i 1929, og den ledede Tanken hen paa de Ord, det ærede Medlem fremførte under Finanslovdebatten om ærlig og uærlig Reklame.

Det er givet, at skal en Reklame holde, og skal de Resultater, man venter af den, indfries, saa maa den være ærlig, og jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch uddybede sin lille Tale om ærlig og uærlig Reklame og holdt den for Socialdemokratiets Rigsdagsmænd og Agitatorer, for det kan siges, at er der noget Felt, hvor den uærlige Reklame har fejret Triumfer, saa var det, da Socialdemokratiets Presse og Agitation satte ind over for Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed. Det svirrede dengang om Ørene paa hele den danske Befolkning med Ord som: Tugthuslov — det, man tilsigtede med Vedtagelsen af denne Lov, var Ødelæggelse af Arbejdernes Fagorganisationer — det var Reaktionen, der fejrede sine Triumfer ved at skrue Arbejdernes Udvikling 100 Aar tilbage — og mere af samme Tønde; alt i den Hensigt at mistænkeliggøre de Forudsætninger, der laa til Grund for Loven om Arbejds- og Erhvervsfriheds Gennemførelse. Og det skal erkendes, at det lykkedes det socialdemokratiske Agitationsapparat at fuldbyrde denne Mistænkeliggørelse, for der er ingen Tvivl om, at der inden for langt den største Del af den danske Arbejderklasse i Dag er en Opinion mod denne Lov, som er en direkte Følge af det storslaaede Arbejde, Socialdemokratiet paa dette Omraade satte ind med.

Denne Lov har selvfølgelig ikke været tænkt som et Vaaben mod den danske Arbejderklasse, og at det er rigtigt, fremgaar med al ønskelig Tydelighed af Handelsministerens Fremsættelsestale. Jeg udbeder mig Tilladelse til et kort Citat af denne; Handelsministeren siger paa Sp. 34:

„Loven har da ogsaa vakt stor Modstand ikke alene fra Arbejderside, men ogsaa fra Arbejdsgiverside, og for begge Parters Vedkommende er det flere Gange kommet stærkt til Orde, at man ønsker at faa denne Lov ud af Verden.“

Altsaa blev Lovens Konsekvens ikke en Ødelæggelse af Arbejdernes Organisationer; havde det været en Mulighed, der laa ind-

podet i selve Loven, tror jeg, Arbejdsgiverne havde gnedet sig i Hænderne af Henrykkelse over at kunne faa Arbejdernes Organisationer udslettet, og saa havde de næppe været ivrige for at faa Loven ophævet, men gjort, hvad de kunde, for at bevare den som et Vaaben mod Arbejderklassen.

Paa den anden Side maa jeg indrømme, at jeg ikke rigtig er klar over Handelsministerens Begrundelse for Ophævelsen, for i Fremsættelsestalen fastslaar Ministeren først, at Loven føles som vendt mod Arbejderorganisationerne, men lidt længere henne siger han, at paa de her omhandlede Omraader henviser han i øvrigt til Straffeloven, den almindelige Erstatningsregel og den faste Voldgift.

Hvis der hermed menes, at Straffeloven, Erstatningsregelen og Reglerne for den faste Voldgiftsret indeholder Bestemmelser, der overflødiggør Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, hvad vinder da den danske Arbejderklasse ved Lovens Ophævelse? Det vil nemlig sige, at den i Realiteten er inde under de samme Bestemmelser, blot anbragt i forskellige andre Lovkomplekser, og saa smøges Tugthuslænkerne jo ikke af ved Ophævelsen af denne Lov. Hvis Loven er overflødig, har vi fra vor Side selvfølgelig ikke noget mod dens Ophævelse, for der er ingen Grund til at have overflødig Lovgivning. Men da vi gerne vil have fast Grund under Fødderne, forinden vi bestemmer os.... (*Einer-Jensen*: Det er noget helt nyt!) ... ja ja, men ikke ueffent ... saa spørger jeg direkte Handelsministeren: Hvilke Paragraffer i Straffeloven sikrer danske Borgere uhindret Adgang til Arbejde og Erhverv, og hvilke Bestemmelser sikrer Borgerne Erstatning, hvis denne Frihed under en eller anden Form krænktes?

Man har meget stærkt bebrejdet Retsforbundet, at det i sin Tid var medvirkende til at gennemføre denne Lov. Vort Motiv for Tilslutningen var den ganske selvfølgelige Ting at knæsette i vor Lovgivning, at enhver dansk Borger har en medfødt Ret til at ernære sig og sine gennem hæderligt Arbejde. Paa det Grundlag staar vi stadig, og naar vi nu endelig skal bedømme hele denne Sag, som var den nye Fane paa Regeringspartiernes politiske lille Sejlskib, saa kan vi lige saa godt med det samme erkende, at denne frie Adgang for danske Borgere til Arbejde og Erhverv Gang paa Gang er blevet knægtet i vort Land af de politiske Partier, f. Eks. gennem Tvangsløvgivningen og gennem Organisationer, der har etableret Monopol paa Arbejdsydelse.

Vi ved alle sammen, at der er et Be-